

5 Semjén Zsolt: Nem vehetnek el szerzett jogokat a kárpátaljai magyarságtól

5 Latorcai János: Fejlődési zsákutca lenne a nemzetállamok leépítése

8 Pálffy István: Átfestik a cégtáblát Írorszáiban

11 Surján László: Ferenc pápa a migránsokról

Orbán Viktor: Magyarország védeni fogja határait és a demokrácia európai értékét

Magyarország nem fog engedni a zsarolásnak, és akármilyen döntést hoznak az EP-ben, Magyarország védeni fogja határait, és védeni fogja a demokrácia európai értékét – mondta Orbán Viktor a Sargentini-jelentés vitáján az Európai Parlamentben szeptember 11-én Strasbourgban. A miniszterelnök hozzátette: minden nemzetnek és tagállamnak joga, hogy eldöntse, miképpen rendezi be saját életét a saját országában. „Mi fogjuk eldönteni Magyarországon, hogy kikkel élünk együtt” – fogalmazott a magyar kormányfő.

HAZÁNK

„Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Képviselők! Tudom, hogy önök már kialakították az álláspontjukat. Tudom, hogy a jelentést az önök többsége meg fogja szavazni. Azt is tudom, hogy az önök véleményét a hozzászólásom nem fogja megváltoztatni. Mégis eljöttem ide önökhöz, mert önök most nem egy kormányt, hanem egy országot és egy népet fognak elítélni. Azt a Magyarországot fogják elítélni, amely ezer éve tagja a keresztény európai népek családjának. Azt a Magyarországot, amely munkájával, és ha kellett, vérével járult hozzá a mi nagyszerű Európánk történelméhez. Azt a Magyarországot fogják elítélni, amely fellázadt és fegyvert fogott a világ legnagyobb hadserege, a szovjet ellen, és súlyos véráldozatot hozott a szabadságért és a demokráciáért,

és amikor kellett, megnyitotta határait a keletnémet sorstársai előtt” – kezdte beszédét az Európai Parlamentben Orbán Viktor.

MAGYARORSZÁG MEGHARCOLT A SZABADSÁGÁÉRT ÉS A DEMOKRÁCIÁJÁÉRT

A miniszterelnök így folytatta: „Magyarország megharcolt a szabadságáért és a demokráciájáért. Most itt állok, és látom, hogy azok vádolják Magyarországot, akik örökül kapták a demokráciát, akiknek nem kellett személyes kockázatot vállalniuk a szabadságért, és most ők akarják elítélni az antikommunista, demokratikus ellenállás magyar szabadságharcosait. Azért állok most itt, és védem meg a hazámat, mert a magyarok számára a szabadság és a demokrácia, a függetlenség és Európa becsület kérdése. Ezért mondom, hogy az önök előtt fekvő jelentés sér-

ti Magyarország, sérti a magyar nép becsületét” – hangsúlyozta.

„Magyarország döntéseit a választók hozzák meg a parlamenti választásokon. Önök nem kevesebbet állítanak, mint hogy a magyar nép nem elég megbízható, hogy megítélje, mi az érdeke. Önök azt hiszik, jobban tudják, mi kell a magyar népnek, mint maguk a magyar emberek. Ezért azt kell mondanom, hogy a jelentés nem adja meg a tiszteletet a magyar embereknek. Ez a jelentés kettős mércét alkalmaz, visszaél a hatalommal, hatásköröket lép túl, az elfogadás módja pedig sérti a szerződést. Nekünk Magyarországon a demokrácia és a szabadság nem politikai, hanem erkölcsi kérdés. Önök most számbeli többség alapján akarnak erkölcsi ítéletet mondani és megbélyegezni egy országot és egy népet” – emlékeztetett Orbán Viktor.

Folytatás a 2. oldalon

Magyarország megharcolt a szabadságáért és a demokráciájáért

A Sargentini-jelentés elfogadásakor Harrach Péter, a KDNP frakcióvezetője közleményben reagált az Európai Parlament szégyenteljes döntésére. Az alábbiakban ez olvasható.

„Az Unió parlamentje kiállította a bizonyítványt – önmagáról. Olyan szervezet mondott ítéletet, amelyik képtelen megőrizni a kontinens kultúráját, megvédeni a határait és növelni versenyképességét. Azt a tagállamot ítélte el, amelyik képes minderre.

Nem nevezhető elegánsnak, hogy az ítélet egy fércmű alapján történt, ami a politikai hazugságok versenyében is dobogós helyre számíthat. Az is tény, hogy a 2/3-os eredményt csak a tartózkodások kizárásával érték el. Ellenfeleink megnyilatkozásai során magas hőfokú gyűlöletet tapasztalhattunk. Ez természetesen nem befolyásolhat minket abban, hogy igazságunk tudatában folytassuk a küzdelmet és a belső építkezést.”

Orbán Viktor: Magyarország védeni fogja határait és a demokrácia európai értékét

Folytatás az 1. oldalról

„Önök súlyos felelősséget vesznek magukra, amikor – először az Európai Unió történetében – egy népet ki akarnak rekeszteni az európai döntésekből. Önök megfosztanák Magyarországot attól, hogy a saját érdekeit képviselhesse az európai családban, amelyhez tartozik. Vannak és lesznek is még vitáink. Különbözőképpen gondolkodunk Európa keresztény jellegéről, a nemzetek és a nemzeti kultúrák szerepéről, másképpen fogjuk fel a család lényegét és hivatását, és homlokegyenest ellenkező nézeteiket vallunk a migrációról. Ha valóban egységet akarunk a sokféleségben, akkor a különbségek nem adhatnak okot arra, hogy bármelyik országot megbélyegezzék és kirekeszték a közös döntés lehetőségéből. Mi sohasem vetemednénk arra, hogy elhallgattassuk azokat, akik nem értenek egyet velünk” – hangsúlyozta a kormányfő.

A Fidesz elnöke hozzátette: egy olyan országot akarnak kirekeszteni, amely az európai választásokon is egyértelmű döntéseket hozott:

Orbán Viktor miniszterével Judith Sargentini hazánk elleni vádjait hallgatja az Európai Parlamentben

2009-ben 56 százalékos, 2014-ben 52 százalékos többség szavazott a Fidesz–KDNP listájára, amivel az Európai Parlamentnek az a párt-szövetség a legsikeresebb politikai formációja. „A szocialista és libe-

Úgy táncol a Néppárt, ahogy a szocialisták és a liberálisok füttyülnek – Miniszterelnöki viszontválasz

A Sargentini-jelentés vitája során számos képviselő Magyarország mellett szólalt fel, de jócskán akadnak, akik – sok esetben nemtelen módon – intéztek támadást hazánk és a kormány ellen. Az ülés végén viszontválaszában ezekre reagált Orbán Viktor.

„Aki a konkrétumokat hiányolja, egy 108 oldalas jelentésben mindegyiküknek elküldtük. Kérem, olvassák! Megfejtettem, azt hiszem, Verhofstadt úr (*a liberálisok frakcióvezetője – a Szerk.*) irántunk fönnálló érzéseit, kár, hogy nincs itt. Úgy látom, az a helyzet, tisztelt Verhofstadt úr, hogy ön jobban gyűlöl bennünket, konzervatív keresztényeket, mint amennyire szereti Európát. És a saját hazájuk ellen szavazó magyarokra is csak azt tudom mondani, az a baj önökkel, hogy jobban gyűlölnek engem, mint amennyire szeretik a hazájukat” – fogalmazott a magyar kormányfő.

A német szocdem politikusnak, Udo Bullmannak válaszol-

va kifejtette: „Magyarországon minden pályázat nyilvános, bármely európai cég elindulhat, az egyedül induló pályázatok aránya Magyarországon 26 százalék, az uniós átlag 24, itt még van mit javítanunk. A bizottsági jelzés alapján indított vizsgálatok aránya Magyarországon 47 százalék, az uniós pedig 42, tehát mi ebben jobban állunk”.

„Ami a CEU-t illeti, Weber úr téved” – utalt Manfred Webernek, az Európai Néppárt EP-frakcióvezetőjének kritikájára a magyar kormányfő. Az európai bizottsági elnöki álmokat dédelgető bajor politikus szűkebb pátriájában hatályos felsőoktatási szabályozásra vonatkozóan nem mulasztotta el megjegyezni: „Ha a bajor szabályokat megnézi, azt fogja tapasztalni, hogy azok szigorúbbak, mint a magyar szabályok. Ön ketős mércével mér, hiába tartozunk egy pártcsaláddhoz” – fogalmazott.

„Kérem önöket, menjenek föl a CEU honlapjára” – folytatta.

„Én ma, mielőtt idejöttem volna, fölmentem a honlapra, és ott a következő gondolatokat olvastam, most tőlük idézek, arról a honlapról. Ezt olvashatják önök ott: »A CEU működése a jövőben is biztosított« – írja magáról az egyetem. »Minden most beiskolázott Budapesten fogja befejezni a tanulmányokat« – írja az egyetem magáról. »Minden akkreditációja az egyetemnek érintetlen« – írja magáról az egyetem. És azt is mondja: »Budapest egy vendégszerető város, várjuk önöket, jöjjenek el, és nézzenek körül.«”

Ami a szélsőséges pártokat illeti, a migráció elleni küzdelem nem pártkérdés. Én minden kormánnyal hajlandó vagyok együttműködni, amelyik meg akarja védeni a határokat, és megemelem a kalapomat a bátor olaszok előtt – folytatta felszólalását Orbán Viktor. „Ami az antiszemitizmust illeti, szeretném világossá tenni, hogy Közép-Európában ez csökken, Nyugat-Európában pedig nő.

Sőt, a modern antiszemitizmus központja Brüsszelben van, mert onnan támogatják az Izrael-ellenes szervezeteket. Kérem, ennek szenteljének a jövőben figyelmet. És nem mi voltunk, hanem önök, akik megkoszorúzták Marxnak – aki a modern piacellenes antiszemitizmus atyja – a szobrát. És végezetül, tisztelt hölgyeim és uraim, én az Európai Néppárthoz tartozom. Látom, hogy bajban vagyunk, úgy látom, hogy gyengék vagyunk.

Mi, európai néppártiak nem vagyunk elég erősek, hogy a saját utunkat járjuk. Úgy látom, hogy gyengék vagyunk, és úgy táncolunk mi, néppártiak, ahogy a szocialisták meg a liberálisok füttyülnek. Szeretném, ha a jövőben ezen tudnánk változtatni.

Aki pedig azt állítja, hogy a jelentés nem Magyarországot ítéli el, olvassa el a címét. Itt nem a magyar kormányt akarják elítélni, hanem Magyarországot” – zárta felszólalását a kormányfő.

rális ellenfeleink érhetően nem boldogok a sikerünkötől, de bosszút állni a magyarokon, amiért nem őket választották, nem tisztességes és nem is európai” – szembesítette az európai politikusokat a helyzet abszurditásával a magyar kormány feje.

„Ráadásul ezt a jelentést olyanok írták, akik alapvető tényekkel sincsenek tisztában. A jelentés bevallja, elmulasztottak hivatalos delegációt küldeni Magyarországra, vagyis önök megfelelő tényfeltárás nélkül fognak dönteni. A jelentés 37 súlyos ténybeli tévedést tartalmaz. Erről tegnap minden képviselő kézhez kapott egy 108 oldalas dokumentumot” – mondta Orbán Viktor.

MAGYARORSZÁGOT AZÉRT ÍTÉLIK EL, MERT NEM LESZ BEVÁNDORLÓORSZÁG

„A mi uniókat az tartja össze, hogy a vitákat szabályozott keretek között rendezzük. Magyarország nevében én magam is kötöttem megállapodásokat és kompromisszumokat a bizottsággal a médiatörvényről, az igazságszolgáltatási rendszerről, sőt még az alkotmányunk egyes passzusairól is. Ez a jelentés felrúgja az évekkal ezelőtt megkötött megállapodásokat.

De ha ezt önök megtehetik, és föl-rúghatják, mi értelme megállapodást kötni bármely európai intézménnyel? Amit önök tesznek, az az unióra és a konstruktív párbeszédre is csapást mér.

Minden nemzetnek és tagállamnak joga, hogy eldöntse, miképp rendezi be a saját életét a saját országában. Mi megvédjük a határainkat, és csak mi fogjuk eldönteni, kikkel élünk együtt. Kerítést építettünk, és megállítottuk az illegális migránsok száz-ezreit, megvédtük Magyarországot és megvédtük Európát. A mai eset az első az Európai Unió történetében, amikor egy közösség elítéli a saját határait” – hívta fel a figyelmet a képtelen eljárásra a magyar politikus.

„Beszéljünk egyenesen: Magyarországot azért akarják elítélni, mert a magyar emberek úgy döntöttek, hogy a mi hazánk nem lesz bevándorlóország. Kellő tisztelettel, de a leghatá-

rozottabban visszautasítom, hogy az Európai Parlament bevándorlás- és migránsügyi erői fenyegetse, zsarolja és hazug vádak alapján rágal-mazzák Magyarországot és a magyar embereket. Tisztelettel tájékoztatom önöket, akármilyen döntést hoznak is, Magyarország nem enged a zsarolásnak. Magyarország védeni fogja a határait, megállítja az illegális migrációt, és védeni fogja a jogait, ha kell, önökkel szemben is.

Mi, magyarok készen állunk a jövő évi májusi választásokra, ahol végre az emberek dönthetnek Európa jövőjéről, és visszahozhatják a demokráciát az európai politikába” – zárta felszólalását Orbán Viktor.

Az igazság a mi oldalunkon áll!

A Kereszténydemokrata Néppárt álláspontját a Sargentini-javaslatról szóló európai parlamenti vitáról és szavazásról részletesen is kifejtette Vejkey Imre frakcióvezető-helyettes sajtótájékoztatóján. Az alábbiakban az itt elhangzottakat közöljük.

„2018. szeptember 11-e tehát szomorú és bizarr fejezete a Konrad Adenauer, Robert Schuman és De Gasperi által megálmodott Európai Uniónak, az általuk megírni kezdett könyvnek, melynek most az utolsó lapjai íródnak.

Európa ma nagy veszélyben van, mert Európai parlamenti képviselői tévednek úgy Európa gyökerei, mind Európa pozíciója tekintetében!

Úgy tesznek, mintha az európai civilizáció betetőzésénél tartanánk, holott valójában azon munkálkodnak, hogy elkobozzák otthonainkat!

Szószólói rögeszmés előítéletekkel viseltetnek a keresztény múltunk iránt, az általuk kialakított jelent pedig feltartóztatatlan progresszív jövőként ábrázolják!

Álomvilágában élnek, azt képzelelik, hogy a történelem az ő oldalukon áll. E hit gögöt és megvetést plántál beléjük, így nem képesek belátni, milyen hibákkal terhes a nemzetén túli, és a keresztény kultúrán túli világ, amelyet építenek. Sőt, azt sem ismerik fel, hol is keresendő a tisztas emberi viselkedés forrása.

Európa keresztény gyökereit nem veszik tudomásul, sőt kifejezetten tagadják. egyidejűleg azonban óvakodnak attól, nehogy bármivel is megsértsék a muzulmánokat, akiről azt képzelelik, hogy örömmel veszik majd át az ő világi, multikulturális világképeket.

Olyannyira elvakította őket egy utópikus jövő hiú és öntelt ábrándja, hogy már ösztönből is elfojtják

a mi nemzeti-keresztény véleményünket, mindezt természetesen a »szabadság« és a »tolerancia« nevében!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ne feledjék, az igazi Európa a kereszténység jegyét viseli magán!

Az igazi Európa védjegye a nemzetállam!

Ne feledjék azt sem, hogy éppen a kereszténység forradalmasította a férfi és a nő viszonyát, és minden korábbival összehasonlíthatatlan hangsúlyt helyezett a szeretetre és a kölcsönös hűségre.

Ne feledjék azt sem, hogy az igazi Európa a klasszikus hagyományból merítkezik. Az ókori görög és római irodalomban magunkra ismerünk: európaiságunkhoz tartozik, hogy nagyságra törekszünk, ez pedig a legfőbb klasszikus erény.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Ne adjuk fel elődeink álmát!

Ne adjuk fel alapelveinket és mércéinket, vagyis ne adjuk fel a szabadságunkat és Istenbe vetett hitünket, még akkor sem, ha az európai parlament és a bizottság hangja hangosabb a miénkénél!

Ők ugyanis nem a többség, csak egy hangos kisebbség!

Mi hiszünk a jó szándékú emberek millióiban, akik értékrendszere radikálisan eltér az övékéitől!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Soha ne feledjék, hogy az ő szekularizmusuk a mi nemzeti-keresztény civilizációnkkal szemben mennyire káros!

Káros, mert kényszerrel, szabályokkal és rendeletekkel ki akarják irtani a szíveinkben és a lelkeinkben élő hitet, mondván: megszabadítanak bennünket a múlt babonáitól, az általuk rossznak tartott egész zsidó-keresztény hagyománytól!

Ebből azonban mi nem kérünk! Nem kérünk az ő istentelen, hamisan progresszív jövőjükből! Nem

kérünk a gondolatrendőrségükből, mely már a mai szavazáson is bűntetni akar!

Ebben a harcban jó magyarnak lenni!

Büszkék vagyunk arra, hogy támadnak minket ezeréves értékeink miatt, különösen pedig annak okán, hogy a spirituális ébredés időszakát éljük Magyarországon.

Az igazság a mi oldalunkon áll! A mi oldalunkon, és árad, mint a víz!

Ők ettől félnek, ettől rettegnek! Vagyis attól, hogy egyre több követőnk lesz a velük szembeni ellenállás területén, s ezáltal egyre több nemzet fog nekik ellentmondani!

Egyre több nemzet fog ellentmondani a hazug és erkölcstelen birodalmuk felállításának, mert rájönnek, hogy éppen ők az egyik fókusz a mai gonosz világnak!

Ők nem a gulágon, kápóként próbálnak irtani bennünket, hanem fehérgalléros bűnözőként! De soha ne felejtsek, a harcban, melyet vívunk, a végső győzelem nem az övéké lesz!

Hiába próbálják emberek millióit megfosztani Istentől, ezen törekvésük kudarcra van ítélve, még akkor is, ha az embereket az istenné válás ígéretével kecsegtetik.

Küzdelmünk velük szemben tehát nem anyagi, hanem spirituális jellegű.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Európa ma nagy veszélyben van, mert mai fővédnökei az egyetemes emberi jogokból ácsolnak maguknak hamis kereszténységet! Azzal büszkélkednek, hogy minden korábbinál szorosabban kötődnek az emberi szabadsághoz.

Európában ma a hamis szabadság eszméje uralkodik, mert olyan emberek irányítják Brüsszélből, akik felszabadítónak érzik magukat, túlkapásaikat pedig erkölcsi vívmányok módjára ünneplik.

Ne feledjék Pál apostol rómaiakhoz írt sorait: »Akiket Isten lelke vezérel, azok Isten fiai.«

Európa ott kezdődik, ahol ráébred az ember az Istenhez tartozás tudatára. Ez volt a mi népünk életében is a fordulópont, amikor felvettük a kereszténységet, bár volt előtte is gazdag történelmünk és hagyományunk.

Európa ott kezdődik, ahol a szolgálóelme felváltja az, hogy mindannyian Isten fiai és leányai vagyunk.

Ne feledjék, a magyarság jövője a lelkekben dől el!

Fogjunk még jobban össze, tegyünk ezért még többet!”

627 ezer gyermek étkeztetett ingyen vagy kedvezményesen a múlt tanévben

Fülöp Attila (KDNP) szociális ügyekért és társadalmi felzárkóztatásért felelős államtitkár a közmédiának nyilatkozva elmondta, 2010 előtt az ingyenes vagy kedvezményes gyermekétkeztetésben kevesebb mint 260 ezren vehettek részt, ez a szám az előző tanévben 627 ezerre, vagyis két és félszeresére nőtt. Ez azt jelenti, hogy mostanra 150 százalékkal bővült a kedvezményezett köre – fűzte hozzá.

A gyermekétkeztetés a családok támogatásának egy formája, az a célja,

hogy a csökkentse a családokra háruló anyagi terhet – mutatott rá az államtitkár. Fülöp Attila tájékoztatása alapján a bölcsődékben és óvodákban ingyenes gyermekétkeztetésre jogosultak a tartósan beteg vagy fogyatékos gyermekek és testvéreik, valamint a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülők, továbbá azok a gyermekek, akik olyan családban élnek, ahol az egy főre jutó havi jövedelem összege nem haladja meg a kötelező legkisebb munkabér nettó

összegének 130 százalékát, vagyis a 119 ezer 301 forintot. A rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülő gyerekek az általános iskolákban ingyenes, a középiskolákban félárú étkezésre jogosultak. Szintén 50 százalékos kedvezményt kapnak az általános és középiskolákban a tartósan beteg vagy fogyatékos tanulók, valamint a három vagy több gyermeket nevelő családok.

Az államtitkár elmondta, az idei és jövő évi költségvetésben is 79 mil-

liárd forint áll rendelkezésre erre a célra, szemben a 2010-es 31 milliárd forinttal. Hozzátette, a rendszernek nincs felső korlátja, tehát ha valaki jogosult az ingyenes vagy kedvezményes gyermekétkeztetésre, akkor igényelheti, és meg is fogja azt kapni.

Fülöp Attila elmondta azt is, szünetekben is kaphatnak ingyenes vagy kedvezményes ételt a diákok, de ezt már nem az oktatási intézménynek, hanem az önkormányzatnak kell biztosítania.

Kétszer annyian kapnak iskolatejet és -gyümölcsöt, mint a baloldal idején

A kormány 2010 óta 2,2 milliárd forintra növelte az iskolatej- és iskolagyümölcs-program támogatását, így kétszer annyi gyermek kap iskolatejet és -gyümölcsöt, mint a baloldal kormányzása idején – mondta **Juhász Hajnalka**, a KDNP országgyűlési képviselője szeptember eleji sajtótájékoztatóján.

A politikus hangsúlyozta, a kormánynak rendkívül fontos a gyermekek egészsége, ezért nemcsak az oktatásra, az iskolák fejlesztésére és

a pedagógusokra jut több pénz, hanem olyan kiemelt programokra is, mint a 2600 iskolára kiterjedő tej- és gyümölcsprogram.

Ennek keretében 550 ezer diák kap gyümölcsöt, 430 ezren pedig tejet. Több mint 12 millió liter tejet, valamint 48 millió adag gyümölcsöt osztanak ki – közölte Juhász Hajnalka.

A kereszténydemokrata képviselő kiemelte azt is, hogy a támogatási összeggel Magyarország az első helyen áll az Európai Unióban.

606 milliárddal több jut oktatásra

A 2010-es költségvetéshez képest 606 milliárd forinttal jut több az oktatásra. **Rétvári Bence**, az Emberi Erőforrások Minisztériumának parlamenti államtitkára kiemelte: ez egy óriási összeg, amely a teljes magyar GDP-nek az 1,6 százaléka, és ez csak a többlet 2010-hez képest.

Hozzátette: az összes magyar cég összes nyereségadója körülbelül annyi, mint ez az összeg, és több mint 315 milliárdot a pedagógusbérek emelésre fordítottak – fogalmazott.

Rétvári Bence kiemelte, 50 százalékkal emelkedett az általános

és középiskolai tanárok fizetése, a felsőoktatásban lévő pedagógusoké pedig 27 százalékkal nőtt.

EU-s és hazai közös finanszírozásból 45 ezer laptopot osztottak ki az előző tanévben és még haterzet hazai finanszírozásból Budapesten és Pest megyében. Emellett 24 ezer táblagépet, ötezer projektort, háromezer interaktív táblát és 14 ezer asztali számítógépet. Ez összesen 33 milliárd forintot jelentett. Az államtitkár kifejtette, hogy a tankönyv elsőtől kilencedik osztályig ingyenes. A támogatás több mint egymillió gyereket érint.

A kormány támogatja a Pető-módszer képzésének Kárpát-medencei kiterjesztését

A kormány támogatja a világhírű Pető-módszer képzésének Kárpát-medencei kiterjesztését, ezzel megteremtve a konduktor szakképzés bázisát – mondta az Emberi Erőforrások Minisztériumának közigazgatási államtitkára szeptember 11-én, amikor részt vett a Pető András orvos-pedagógus születésének 125. évfordulója alkalmából tartott, a Nemzeti Örökség Intézete által szervezett megemlékezésen a Farkasréti temetőben.

HAZÁNK

Latorcai Csaba emlékeztetett arra, hogy a kormány által támogatott program Erdélyben már korábban elindult, a Délvidéken most indul, és a jövőben ki fogják terjeszteni Kárpátaljára és Felvidékre is. Fontosnak nevezte, hogy a magyar közösségek számára biztosítsák a Pető-módszer elérhetőségét, képzési és szakmai hátterét a Semmelweis Egyetem Pető Karán keresztül.

Az 1967-ben elhunyt Pető András volt a világhírűvé vált konduktív mozgásterápiái képzés megterem-

tője. A nevét viselő különleges pedagógiai módszerét a világ számos országában alkalmazzák.

Az államtitkár felidézte: Pető András mellett Semmelweis Ignác, Szentgyörgyi Albert, boldog Batthyány-Strattmann László, Selye János, Bárány Róbert és Békési György olyan orvosok voltak, akik a 19. és a 20. században a magyar és nemzetközi gyógyászatban tehetségükkel és tudásukkal történelmet írtak. Emlékeztetett, a Pető András által kidolgozott módszer, ami 2006 óta a szellemi hungarikumok közé tartozik, hatással volt

az egész magyarországi gyógy-pedagógiai szemléletre, és szerte a világon jelentős változást hozott ezen a területen. Pető András a fogyatékoságot ugyanis nem biológiai hiányosságnak tekintette, hanem olyan problémának, ami tanítással korrigálható – fűzte hozzá.

Pető András módszerének érzékeltesére Kosztolányi Dezsőné Harmos Ilonát idézte, aki mániákus gyógyítónak nevezte a ricinusolajjal, tornával, lélekelemzéssel, fűvel-fával kezelő orvost, aki „gyógyított mindenáron”. S bár a kortárs orvosok többnyire gúnyosan emle-

gették, mégis egyre többen küldték hozzá betegeiket, mert a gyógyulási arányszáma jelentékeny volt – idézte fel a visszaemlékezést.

Pető András 74. születésnapján, 1967. szeptember 11-én halt meg Budapesten. A nevét viselő világhírű budapesti intézet a magyar rászorulókat fejlesztése mellett 27 nemzetnek nyújt szakmai együttműködést, képez számukra konduktív pedagógusokat, konduktorokat. Az intézet fél évszázados munkájának elismeréséül 2013-ban Magyar Örökség-díjat kapott, és elnyerte a Prima-díjat is.

Móring József Attila: Követendő a bjelovári önkormányzat gyakorlata – helyi termékek az óvodások, iskolások asztalán

A horvátországi Bjelováron megrendezett mezőgazdasági vásár nemcsak az agrárvállalkozások érdeklődésére tarthat számot, hanem az önkormányzatok részére is kitűnő bemutatkozási lehetőséget kínál. Az idén négy somogyi település, Szőlőgyörök, Kéthely, Buzsák és Igal mutatkozott be. A somogyi standot

felkereste többek közt Nagy István magyar agrárminiszter, Ivan Bandic, Zágráb főpolgármestere és Móring József Attila KDNP-s országgyűlési képviselő is.

A politikusok különösen figyelemre méltónak és követendőnek ítélték a bjelovári önkormányzat gyakorlatát. Ott sikerült ugyanis megoldani,

hogy helyi termékek kerüljenek az óvodások, iskolások asztalára, amelyek ára a multik árainál 5 százalékkal alacsonyabbak.

Így a bjelovári gyerekek ismert, kiváló minőségű és ellenőrzött húsipari termékeket, tejtermékeket, zöldséget és gyümölcsöt fogyaszthatnak. Nagy István azt is felvetette

és Móring József Attila, valamint Biró Norbert figyelmébe ajánlotta, hogy tanulmányozzák, hogyan lehetne ezt idehaza is végrehajtani. Ez a megoldás azért is figyelemre méltó, mert így a beszerzés kikerüli a kereskedelmi láncokat, ráadásul gyorsabb, ellenőrizhetőbb lesz a termékek útja.

Semjén Zsolt: A kárpátaljai magyarok soha nem követeltek Ukrajnától olyat, amire ne lenne számtalan példa az EU-ban

A magyar nemzet és így a kárpátaljai magyar nemzetrész soha nem követelt Ukrajnától olyat, amire ne lenne számtalan példa az Európai Unióban, így minden, ami a magyar megmaradás érdekében magyar kérés, az evidencia az EU-ban – jelentette ki Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola tanévnyitó ünnepségén szeptember 10-én Beregszászon. Az intézményben 1420 hallgató kezd meg a tanévet.

HAZÁNK – MTI

Semjén Zsolt a helyi református templomban megtartott ünnepségen mondott köszöntőjében hangsúlyozta, ha Ukrajna az EU-ba törekszik, akkor be kell tartania az ott érvényes jogokat, például azt, hogy szerzett jogokat nem lehet visszavenni. Ha valaki be akar kerülni egy klubba, akkor annak szabályait be kell tartania – tette hozzá.

A Kereszténydemokrata Néppárt elnöke emlékeztetett arra, hogy „Magyarország mindent megtett Ukrajnáért, így elsőként ismertük el az ország függetlenségét, s Magyarország és Orbán Viktor miniszterelnök volt az élharcosa annak, hogy a vízummentességet adjuk meg az ukrán állampolgároknak”. Jelezte, Magyarország mindig segítségére van Kárpátaljának és Ukrajnának, amikor arra szükség van, legyen szó akár árvízről, védőoltásokról járványok idején, vagy Kelet-Ukrajnában

megsebesült katonák gyermekeinek magyarországi üdültetéséről. „Tehát mindent gesztust megtettünk Ukrajna, az ukrán nép felé, de a megmaradásunk érdekében azokhoz a jogokhoz, amelyeket megszereztünk, egész egyszerűen ragaszkodni fogunk, mert ezek az EU-ban bevett jogok” – emelte ki.

Utalva arra, hogy a Rákóczi Főiskola tanévnyitót hagyományosan a beregszászi református templomban tartják, Semjén Zsolt hangsúlyozta, hogy Magyarország nemzetpolitikája „mélyseges keresztény gyökerekből indul ki”, ezért keresztény alapokon nyugvó értékeket vall, elutasítva mind a nemzetek létjo-

gosultságát megkérdőjelező ideológiákat, mind a sovinizmust. Mint kifejtette, a magyarságnak minden nemzetrészre szüksége van, hiszen „a magyar nemzet fennmaradása csak akkor lehetséges, ha minden nemzetrész fennmarad”.

Ehhez a magyar állam minden támogatást megad az élet minden területén – mondta, megjegyezve, hogy „2010 óta megtízszereztük ezt a támogatást, és különösen a legnehezebb élethelyzetben lévő nemzetrész, a kárpátaljai magyarság esetében”. A kárpátaljai magyarságnak a magyar állam által nyújtott gazdaságfejlesztési támogatás jó a többségi nemzet tagjainak is és jó Ukrajnának is, hiszen itt történnek a beruházások – mutatott rá a többi között Semjén Zsolt, aki megköszönte, hogy idén ő kapta meg a beregszászi főiskola legmagasabb kitüntetését, a Rákóczi-gyűrűt, mint olyan anyaországi személyiség, aki sokat tett a felsőoktatási intézményért és a kárpátaljai magyarságért.

Latorcai János: Fejlődési zsákutca lenne a nemzetállamok leépítése

A Nyugat-Európában terjedő liberalizmus a nemzetállamok túlhaladására törekszik, ez azonban fejlődési zsákutca lenne – jelentette ki Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke a dél-lengyelországi Kryniciában rendezett szeptemberi gazdasági fórumon.

KDNP.HU – MTI

A Marek Kuchcinski lengyel és Angelo Farrugia máltai házelnök, valamint Marek Jedraszewski krakkói érsek részvételével rendezett, a fórumot záró, az európai értékekről szóló panelbeszélgetésben Latorcai János úgy vélekedett: a Nyugat-Európában „lassan már vallási jelleget öltő liberalizmus” a saját szemüvegén keresztül igyekszik láttatni mindazt a társadalmi folyamatot, amely az utóbbi években végbemegy.

Leszögezte: a francia forradalom jelszavai – a szabadság, az egyenlőség és a testvériség – ma is léteznek, „de sajnálatos módon azt látjuk, hogy az a Nyugat-Európa, amelyre felnézünk, szabadság helyett szabadosságot választott”, kiferdítette az egyenlőség és a testvériség fogalmát is.

Mindebből született „egy konzum-multikultúra, egy szellem nélküli eszmeiség”, mely a nemzetállamok túlhaladására is törekszik. Az ilyen felfogást azonban sokan „fejlődési zsákutcának” tartják – értékelte az alelnök. „Nincs európai uniós nép, csak nemzetek vannak, amelyek saját országuk keretében tudnak kiteljesedni” – hangsúlyozta Latorcai.

Aláhúzta: nem létezhet egy démosz nélküli demokrácia, a nemzetállamok gyengítése nyomán ma demokratikus deficit észlelhető az EU működésében. Rámutatott: a tagországokban demokratikusan megválasztott vezetők és „az unióban választások nélkül kinevezett tisztségviselők” között ellentét feszül, az utóbbiak „a demokratikus felhatalmazás nélkül hoznak olyan döntéseket, amelyek egész Európa sorsát befolyásolhatják”.

Ebben az összefüggésben kitért a migráció kérdésére, rámutatva a bevándorlók befogadását, illetve a migráció megfékezését célzó felfogás közötti feszültségre. E témában szerinte „a Nyugaton már uralkodó liberális ideológia csak olyan válaszokat tud adni, amelyek az emberek többsége számára elfogadhatatlan”.

Marek Kuchcinski felszólalásában úgy látta: a 2004 után az EU-hoz csatlakozó közép-európai országok a történelmük során formálódott értékrenddel hozzájárulnak Európa fejlődéséhez. Felsorolta konkrétan a szabadságszeretet, a függetlenség szükségességének tudatát, a szuverén államok közötti szuverenitást.

A térség országai Kuchcinski szerint megállíthatják azt a folyamatot, amikor Európa megfeledez az eredeti, a kereszténységben, a görög böl-

cséletben, a római jogban gyökerező értékeiről.

Jedraszewski érsek az európai alapértékek kapcsán Esterházy János személyét említette meg a kereszténységből merítő helytállás példaként.

A közép-európai Davosnak is nevezett kryniciai fórumot 28. alkalommal szervezték meg. A rendezvényen mintegy ötezer vendég vett részt. Latorcai János mellett a KDNP-frakció további két tagja is felszólalt. Aradszki András frakcióvezető-helyettes az uniós politika kihívásairól szolt a jövő évi európai parlamenti választások fényében, míg Nacs Lőrinc frakciószóvivő egy panelbeszélgetésen arról beszélt: a következő időszakban térségünk „Európa gazdasági, szellemi és lelki központjává válik”.

Nacs Lőrinc: Szorosabb együttműködés a magyar és a lengyel kormánypartok ifjúsági szervezeteinél

Szorosabbra fűzik együttműködésüket a magyar és a lengyel kormánypartok ifjúsági tagozatai – közölte Nacs Lőrinc a Kryniciában rendezett gazdasági fórumon.

Nacs Lőrinc elmondta: a fórum során felvette a kapcsolatot a Lengyelországban kormányzó Jog és Igazságosság (PiS) párt ifjúsági tagozatának vezetőivel, köztük Pawel

Szafernaker belügyminisztériumi államtitkárral. Tájékoztatása szerint az egyeztetés során megállapodtak: a lengyel és a magyar kormánypartok ifjúsági szervezetei szorosabbra

fűzik az együttműködést, egyebek mellett kölcsönösen részt vesznek a nemzeti ünnepeken, és kezdeményezik egy ifjúsági regionális fórum alapítását.

Ezek a mai magyar fiatalok

A napokban vált az interneten elérhetővé a „Magyar fiatalok a Kárpát-medencében Magyar Ifjúság Kutatás” 2016-os tanulmánykötetének kézírata, amelyet Székely Levente szerkesztett. Ugyan a kutatási gyorsjelentéséből a legfontosabb adatok már korábban ismertek voltak, de az átfogó elemzésre mostanáig várnunk kellett. Érdemes volt.

BARANKOVICS.HU

„Aki ismeri a fiatalokat kicsit a jövőbe is lát” – ezekkel a szavakkal zárja Székely Levente a „Magyar fiatalok a Kárpát-medencében” című kötetet szerkesztői bevezetőjét. A pedagógusok ezek szerint minden bizonnyal többet tudnak a jövőről, mint az átlagemberek, de talán még többet a kemény empirikus adatokat ismerő és értő ifjúságkutatók. A „Magyar fiatalok a Kárpát-medencében” ezt a tudást teszi közkinccsé. Igaz, egyelőre még csak kézirat formájában olvasható, de az elemzésben résztvevő kutatók főbb megállapításait már tartalmazza. A 2016-os az ötödik – ezúttal már a Kárpát-medence nagyobb magyar közösségeit is vizsgáló – nagymintás adatfelvétel volt. Minden alkalommal 12 ezer 15-29 év közötti fiatalot kérdeztek meg a legkülönbözőbb témákban. A kapott adatok alapján leírhatók a korosztály legfontosabb demográfiai és társadalmi folyamatai, oktatási helyzetük, társadalmi mobilitásuk, egészségma-

gattásuk, tipikus problémáik, az újmédiához való viszonyuk, identitásuk szerkezete, politikai kultúrájuk számos eleme. Összességében tehát tudományosan, empirikus adatokkal megalapozott következtetések vonhatók le arról, kik is voltaképpen a magyar fiatalok.

A kötetet szerkesztő Székely Levente a 2012 óta a Magyar Ifjúság kutatásokat folytató Kutatópont igazgatója, a Budapesti Corvinus Egyetem Magatartástudományi és Kommunikációelméleti Intézet tudományos munkatársa. A 23 további rangos szerző neve fémjelzi, hogy az elemzés széles szakmai együttműködés alapján született. A szerzők sorában ott találjuk például Szabó Andreát, az MTA Társadalomtudományi Kutatóközpont Politikatudományi Intézet tudományos főmunkatársát; a politikai részvétel és politikai szocializáció kutatóját, Murányi István szociológust a Debreceni Egyetemről; a Vajdaságból, az Újvidéki Egyetemről Gábrity Molnár Irént; Mráz Ágoston Sámu-

elt, a Nézőpont Intézet elemzőjét és még sok további ismert társadalomkutatót és ifjúságszociológust.

AZ ELMÚLT 25 ÉV LEGFONTOSABB TRENDJEI A FIATALOK ÉLETÉBEN

A kötet elméleti alapvetését Székely Levente két írása adja, amelyekben az ifjúságszociológiai kutatások főbb elméleteit, vitáit, illetve azt tekinti át, milyen változások következtek be az ifjúság helyzetében az elmúlt negyedszázad során. A továbbiakban az ő következtetéseit foglaljuk össze.

Az egymás után következő nemzedékek már-már közhelyszerűen mondják, hogy a fiatalok mások, mint az ő korukban. Ha valamikor, most igazán helytállóan tűnik ez a megállapítás, mert az elmúlt 25 évben részben a világban, részben a Kárpát-medencében valóban gyökeres változások voltak, amelyek alapjaiban határozták meg a fiatalok felnövekedésének körülményeit. Világuk alakulására 3 nagy jelenségegyüttes:

a rendszerváltás, a globalizáció és a digitális technológia térhódítása meghatározó hatást gyakorolt.

Ráadásul a digitalizáció terjedése felgyorsított minden folyamatot, nem túlzás azt állítani, hogy a fiatalok az internetnek köszönhetően szinte együtt lélegeznek a világ különböző pontjain. A szűkebb régióban beköszöntő rendszerváltás nyomában járó újkapitalizmus talán rájuk hatott a legbrutálisabban: legnagyobb vesztesei a munkanélküliséget megtapasztaló fiatalok lettek, különösen a vidéken, az alacsony urbanizáltságú településeken, leszakadó térségekben lakók. Nem véletlen tehát, hogy a 2002-től zajló adatfelvételek tanúbizonysága szerint a fiatalok jelentős része a rendszerváltás utáni közelmúlt történéseit inkább negatívan ítélte meg, s bár a legutóbbi időben kibontakozni látszik a véleményeknek egy javuló tendenciája, az anyagi biztonság megteremtését illetően továbbra is negatív jövőképek vannak. A biztonság szempontjából többségük

Ezek a külföldi magyar fiatalok

A „Magyar ifjúság” 2016-os kutatás kiterjedt a határon túli kisebbségi közösségek magyar fiataljaira is. Ennek jelentőségét mi sem jelzi jobban, mint hogy most először vált lehetővé a Romániában, Felvidéken, Vajdaságban és a Kárpátalján élő fiatalok világának összehasonlítása, a regionális sajátosságok kimutatása és ezzel egy időben az eredmények egybevetése az anyaországi fiatalok adataival. A megválaszolásra váró legizgalmasabb kérdések mindenütt ugyanazok voltak: demográfiai és társadalmi folyamataik, oktatási helyzetük, társadalmi mobilitásuk, egészségmagatartásuk, tipikus problémáik, az újmédiához való viszonyuk stb.

Közel 100 éves különállás után ma Erdélyben 1,2 millió, Szlovákiában kb. 500 ezer, míg Kárpátalján a becslések szerint 130 ezer és Vajdaságban kb. 200 ezer magyar él. A 90-es évektől kimutathatóan arányuk egyértelműen csökkenő tendenciát mutat. Talán nem túlzás azt állítani, hogy a külföldi magyar fiatalok vonatkozásában az egyik legnagyobb közérdeklődésre számot tartó kérdés ezért a magyar identitáshoz való viszony. E téma több részterületet érint. Nyilvánvalóan vizsgálatra érdemes a

külföldi fiatalok identitásának szerkezete, az értékátadás szempontjából értékvilágaik jellemzői, az asszimilációs folyamatok alakulása, a migrációs hajlandóság. A külföldi magyar lakosság demográfiai reprodukcióját befolyásolja, miként gondolkodnak a családalapításról és a párválasztásról, a vegyes házasságokról. Végül – amiről a magyar sajtóban a legtöbb információ áll rendelkezésre – mennyire biztosítottak a magyar értékek átadásának intézményei. A Magyar fiatalok a Kárpát-medencében kötet fontos információkkal szolgál a külföldi magyarság jövőjét képviselő fiatalokról, amit 3 tanulmány alapján mutatunk be.

DEMOGRÁFIAI FOLYAMATOK, ÉLET-ÉS ÉRTÉKVILÁG

Papp Z. Attila és Vita Emese „Megmaradás és átörökítés” c. tanulmánya (109-142.o.) az etnikai reprodukció családdal kapcsolatos kutatási adatait dolgozta fel. A külföldi, 15-29 éves magyar fiatalok – hasonlóan az anyaországiakhoz – túlnyomó többségben egyedülállóak, csak mintegy 12-32%-uk él házasságban, legtöbben a Kárpátalján és Szlovákiában. Ha a tanulmányaikat már befejezett

fiatal felnőttekre tekintünk, Kárpátalján a legkedvezőbb az összkép: 29 éves korukra a csoport 2/3-a már házasságban él, ugyanakkor a többi régióban ez az arány csak 50% körül mozog. Emellett a magyarországi tendenciákhoz hasonlóan egyre népszerűbb körökben az élettársi kapcsolat, de az ilyen együttélési formát preferálók aránya messze elmarad mind a magyarországi, mind a nyugat-európai adatoktól. Az első gyermek vállalásának időpontja a Kárpát-medencében mindenütt kitolódott. A legkorábbi életszakaszban Kárpátalján születik gyermek, a legkisebb mértékben a Vajdaságban vállalják a gyermekáldást. Általában elmondható, hogy az alacsonyabb iskolai végzettségűek körében nagyobb a gyermekvállalási kedv. Az adatok szerint a leginkább család- és gyermekcentrikus gondolkodás Kárpátaljára jellemző, míg a Felvidéken mondta a legtöbb fiatal azt, hogy egyáltalán nem szeretne gyermeket. Papp Z. Attila és Vita Emese szerint a külföldi magyar fiatalok asszimilációjának legfontosabb színtere a vegyes házasságon alapuló család, amit gyakran követ a születendő gyermekek többségi iskolába történő beírása. Leginkább az erdélyi fiatalok

hajlamosak homogén házasságban élni, tehát magyar párt választani maguk mellé (90%), míg a Felvidéken a homogén családok aránya már csak 70%. A döntést befolyásolhatja, hogy ha valaki például szórványban él, de jelentősége lehet annak is, hogy gyermekkorban milyen nyelven beszéltek otthon. Kimutatható, hogy akik a magyar nemzethez tartozónak érzik magukat vagy magyar állampolgársággal rendelkeznek, nagyobb eséllyel vállalnak gyermeket.

Vallásosság tekintetében határozott különbségeket láthatunk a magyarországi és a külföldi magyar fiatalok között. Magyarországon a magukat vallásosnak tartó fiatalok aránya a rendszerváltás előtti kb. 30%-ról az ezredfordulóra 10%-ra, majd mára 6%-ra csökkent. A határon túli fiatalok körében eleve magasabb volt a vallásosok aránya, s napjainkban Kárpátalján 30%, Erdélyben 25% körüli. Ez utóbbi két régióban a fiatalok 75-90%-a járt iskolás korában hittanra.

A Magyarországra jellemző gyors szekularizációhoz hasonló jelenségek nyomai leginkább a Vajdaságban és a Felvidéken fedezhetők fel.

Gábrity Molnár Irén és Morvai Tünde tanulmánya (271-317.o.) egy-

(tegyük hozzá, minden személyes élettapasztalat nélkül) továbbra is azt gondolja, hogy e téren a Kádár-rendszer jobban teljesített, míg a demokrácia megítélése inkább a szabadságjogok és a szórakozási lehetőségek terén kedvezőbb.

A látványosan változó médiafogyasztási trendek egyértelműen jelzik az internet szerepének körülbelül egy évtizeddel ezelőtti felértékelődését. 2007-ben még a TV számára jelentett az internet konkurenciát, mára már ez a verseny egyértelműen eldőlt: az utóbbi vált a szórakozás és az információk fő forrásává. A 2016-os adatfelvétel szerint a fiatalok 88%-a naponta használja, a „képernyőnemzedék” (screenagerek) szabadidejét leginkább a monitor előtt tölti. Csökken a fizikai aktivitásuk és határozottan kevesebbet vesznek részt kulturális eseményeken, a civil részvétel a korosztály háromnegyedét továbbra is hidegen hagyja. Annak ellenére, hogy egyértelműen nő a fiatalok körében az egyedülállók aránya, és 2016-ig csökkent a házasságkötések száma is, többségük házasságban szeretne élni és szeretne gyermeket vállalni.

Mint azt a szakirodalom korábban már megállapította, a vágyak és azok realizálása között óriási szakadék tátong, a kívánt gyermekek nem

születnek meg. A 2016-os kutatás adatai szerint a 14-29 éves korosztályban csak 14%-nak van gyermeke. A tendenciák a fiatalok körében tapasztalható tanulási vágy csökkenését is jelzik. 2016-ban csak 31%-uk mondta azt, hogy tovább kíván tanulni, vagy csak tanulni szeretne még valamit. Külföldi munkavállalást kb. ugyanennyien terveztek, ennek legfőbb oka az anyagi biztonság megteremtése volt. Összességében az utóbbi időben a fiatalok a munkaerőpiaci aktivitás irányában mozdultak el, azaz többen választják a továbbtanulás helyett a munka világát. Válaszaikból az is kitűnik, hogy jobb jövedelmi helyzetben vannak, mint 4 vagy 8 éve, tehát a szubjektív biztonságérzetük nőtt a korábbiakhoz képest. Összehasonlításképp: a külföldi magyar fiatalok közül a kárpátaljaiak kétharmada, az erdélyiek 57%-a, a vajdaságiak 53%-a szeretne valahol külföldön munkát vállalni.

A külföldi magyar fiatalok körében végzett kutatások során megállapítást nyert, hogy az elmúlt másfél évtizedben a magyar identitás gyengülése figyelhető meg. Az asszimiláció a legerősebb a Felvidéken volt, ezzel szemben a legnagyobb arányban a kárpátaljai magyar fiatalok tekintik magukat a magyar nemzet részének.

Szabó Andrea a Kárpát-medence ifjúságának politikához való viszonyát vizsgálva kiindulásként megállapítja, hogy az anyaországi és külföldi fiatalok túlnyomó többségét nem érdekli a politika, inkább taszítja, mint vonzza őket. Relatív a leginkább érdeklődők a vajdasági és a kárpátaljai fiatalok, a legkevésbé pedig az anyaországiak, illetve a felvidékiek. A társadalmi és közéleti kérdések iránti érdeklődés tekintetében viszont már lényeges különbség van az anyaországi és a külföldi fiatalok között. Míg Magyarországon csak 15%-ot foglalkoztat inkább vagy nagyon a közélet, addig például a külföldi régiókban 35-37% körüli ez az arány.

A nemzedéki politikai lázadás helyett a konformitás irányába történő elmozdulás figyelhető meg. Az a kisebbség viszont, akit nagyon érdekel a politika, leginkább nemzeti, konzervatív vagy radikális politikai ízlésvilággal jellemezhető. A politika iránt egyáltalán nem érdeklődőkre az alacsony iskolai státusz, a rosszabb életesélyek jellemzőek. Mráz Ágoston Sámuel tanulmányában arra hívja fel a figyelmet, hogy a fiatalok politikai preferenciáira vonatkozóan a 2016-os adatfelvétel egy fontos fordulatot hozott. Míg korábban a bal-jobb, liberális-konzervatív ön-

besorolásra vonatkozó kérdéseknél a fiatalok döntő hányada medián válaszokat adott, tehát közép húzott, addig 2016-ban polarizáció figyelhető meg. A polarizáció hatására a legnagyobb mértékben a jobboldal és a radikálisok tábora növekedett. Emellett elkezdett növekedni a közintézményekbe vetett bizalom is. Ugyanakkor a megyei városokban lakó fiatalok maradtak a leginkább elégedetlenek a demokrácia működésével.

A kötet részletesen tárgyalja a fiatalok életvilágának további trendjeit: 2 tanulmány foglalkozik a kulturális átalakulás jellemzőivel és az internet hatásaival, de olvashatunk az egészségmagatartás terén gyűjtött adatokból levonható tanulságokról is. A külföldi magyar fiatalokra vonatkozó kutatási eredmények, hosszú idő óta most először nyújtanak lehetőséget az Erdélyben, Vajdaságban, Felvidéken élők körülményeinek összehasonlítására, s ami talán még izgalmasabb, identitásuk szerkezetének vizsgálatára.

Felhasznált irodalom:
Magyar fiatalok a Kárpát-medencében Magyar Ifjúság Kutatás 2016. Tanulmánykötet.
Szerkesztette: Székely Levente.
Kutatópont.
Budapest, 2018. (kézirat)

féle ifjúsági problématerképet vázol fel, amelyben a fiatalok által érzékelt legfontosabb gondokat elemzik. Az ifjúsági munkanélküliség vonatkozásában a legegyszerűsebbek a vajdasági fiatalok, míg a többi régióban elégedetlenek ugyan, de némileg több esélyt látnak a munkába állásra. Az anyaországot is beszámítva mindenütt az anyagi nehézségeket és szegénységet látták a válaszadók a fiatalok legnagyobb problémájának, ebben a tekintetben kiemelkedően magas volt a felvidéki fiatalok aránya. Az anyaországi fiatalok problématerképén helyet kapott a céltalanság tipikusnak tartott jelensége is, míg például Kárpátalján vagy Szerbiában inkább fontosnak tartották az alkohol terjedését.

A külföldi magyar fiatalokat alacsonyabb iskolai végzettség jellemzi, mint anyaországi társaikat. E szempontból is izgalmas kérdés, mennyire elégedettek tanulási lehetőségeikkel. Jónak vagy inkább jobbnak Erdélyben és a Felvidéken ítélik a helyzetet.

A kutatás kiterjedt az emigrációs szándékok körére is. A külföldi fiatalok több mint fele foglalkozik ezzel a gondolattal. Legfőbb okaként a jobb megélhetést és a külföldi tapasztalatszerzést jelölték meg, míg az otthonmaradás legerősebb motívója minden esetben a családhoz, barátokhoz,

szülőföldhöz való ragaszkodás volt. Értékvilágukban mind Magyarországon, mind a külföldi régiókban a családi biztonság, a szerelmi boldogság és az igaz barátság játssza a főszerepet. A társadalmi értékek vonatkozásában a biztonság, a béke és a szabadság a legfontosabb. Az értékpreferenciák sorában a hatalom és – Kárpátalja kivételével – a vallás kerül az utolsó helyekre.

NEMZETPOLITIKAI DIMENZIÓK

A fiatalok identitás szerkezetének feltérképezése során nem utolsó sorban arra a kérdésre is választ kerestek a kutatók, hogy milyen változásokat hozott a nemzetpolitikai koncepcióban a 2010 után bekövetkezett változás, hogyan látják a fiatalok az anyaországhoz és saját országukban a többségi nemzethez való viszonyt.

A Kárpát-medencében élő magyar fiatalok kollektív identitásának fontos, központi eleme a nemzeti összetartozás eszméje, amely két fő forrásból táplálkozik, az iskolai tanulmányokból és a magyar állam nemzetpolitikája által közvetített ideológiájából. Veress Valér és Ruff Tamás a fiatalok kötődéseit, nemzeti etnikai attitűdjeit elemezte (389-437. o).

A magyar nemzeti azonosságtudat kisebbségi és többségi élethelyzet-

ben való összehasonlítása különösen érdekes tanulságokat mutat. A Magyar ifjúság idősoros kutatásadatai jelzik az anyaországi fiatalok körében erősödő nemzeti identitást, s hasonló folyamatokat lehet tetten érni a külföldi társaiknál is. A határon túli fiatalok magyarnak érzik magukat, büszkének magyar mivoltukra. Ez legerősebben az erdélyiekre és a kárpátaljaiakra jellemző, őket követik a vajdaságiak, majd a felvidékiek. Asszimetriát jelez, hogy a külföldi magyar fiatalok szívesebben fogadnának a családjukba anyaországi magyart, mint a Magyarországon élők határon túlit. A határon túliak közel 50%-a számára az önazonosság elsődleges eleme magyarsága. Másodlagos preferenciaként a külföldi magyar közösséget jelölték meg (erdélyi magyar, kárpátaljai magyar, vajdasági magyar). A korábbi kutatási eredményekkel összehasonlítva megállapítható, hogy az ezredforduló óta erősödtek a regionális kötődések. A Felvidék volt az a régió, ahol második helyre a szlovák válasz került (Szlovákiában például magyarul jól beszélő interjúalanyok azonosították magukat szlovákként), illetve Székelyföldön a válaszadók 16%-a vallotta magát székelynek. Arra a kérdésre, hogy a kisebbségben élő magyarok a magyar nemzet részei-e,

80-92%-ban igenlő válasz született. Ennél a pontnál is kiemelhető, hogy a Szlovákiában élő magyarok köréből származott a legtöbb nemleges válasz, s itt értettek a legtöbben egyet azzal a kijelentéssel is, hogy a felvidéki magyarok a szlovák nemzet részei. A régióban általában a magasabb iskolai végzettségű válaszadók kötődése volt erősebb a magyar nemzet irányában.

A fiatalok az etnikumközi konfliktusokat a kisebbség és a többség között inkább országos, semmint települési szinten érzékelik. Nem véletlen, és az erős autonómia törekvésekkel összefüggésbe hozható, hogy a többségi társadalom és a magyar etnikum között a legnagyobb társadalmi távolságot a székelyföldi fiatalok érzékelik.

Összességében elmondható, hogy a külföldi magyar fiatalok kötődése a magyarsághoz erősebb, mint korábban, a nemzeti összetartozás politikájának eredményei kimutathatók az adatokból. A magyarsághoz tartozásnak a korábbi, jobbára kulturális megközelítésekhez (magyar nyelv, történelem, kultúra ismerete, magyar tudat) képest egy új eleme jelent meg, s ez a magyar állampolgárság fogalma, amit a külföldi magyarok választójogának bevezetése tovább erősített.

Pálffy István: Átfestik a cégtáblát Írországban

Pálffy István alábbi írása a GONDOLA hírportálon jelent meg a napokban. A témára és szerző személyére tekintettel a cikket teljes terjedelmében közöljük.

Ősszel várhatóan tovább folytatódik a 20. századi ír állam lebontása. Népszavazásra kerülhet sor a nőknek a családban betöltött szerepéről, amely a feminista mozgalmak követelésére gyökeresen átalakíthatja a társadalmi szerepeket Írországban, annak minden negatív következményével. Az újabb népszavazás csak egy a hosszú sorban, amely az elmúlt években végigvitte a múlt században született állam totális liberalizálását. A válás lehetővé tétele csak az első lépés volt – és arra még lehetett elfogadónak tekinteni –, de az egyneműek házasságának referendumon történt elismerése és az abortusz teljes liberalizálása olyan folyamatok, amelyek egy generációcsere követően már egy másik országot fognak létrehozni az Ír szigeten. Eddig tehát „eredményesnek” látszik Soros György Open Society hadművelete, amely egy 3 éves terv keretében 2019-ig akarja „megállítani és megfordítani a magzati jogok törvényalkotási folyamatának és alkotmányos beillesztésének menetét”.

Idén májusban 66,4–33,6 százalékos, tehát csaknem kétharmados arányban az „Igen” kampány tábora győzött az alkotmány 8. kiegészítésének eltörléséről tartott népszavazáson Írországban. Ezzel megnyílt az út a parlament előtt, hogy egy új, liberális törvénnyel szabályozza a terhesség-megszakítást. Ennek egyik legvitatottabb kitétele a terhesség-megszakítás lehetősége a várandósság 12. hetéig, egyéni döntés alapján. A történelminek mondott referendumon a részvétel 64,5 százalékos volt. A „földcsuszamlást” főleg a 125 ezer először szavazó, az 50 ezer szavazni hazautazó, a kormány, a nagy pártok és a bal-liberális média teljes összhangja, illetve az egyházak tekintélyének teljes elolvadása eredményezte. A referendum politikai nyertesei a miniszterelnök és a nagy pártok vezetői lettek.

Természeteszerűleg a multi-kulti kozmopolita Dublinban volt a legmagasabb az eltörléspártiak aránya (77%) – egy tethős kerületben csaknem 78% –, az ország nagy részében pedig 60–65 százalék között mozgott. A 40 kerületből egyetlen egyben, a fővárostól időben és térben távoli Donegal megye választókerületében győzött a „nem” szavazat, vagyis az anya és a gyermek életét egyenértékűen védő alkotmányos szabályozás megtartásának támogatása, ott 52–48 arányban. A legkisebb különbséggel igennel szavazó kerületek is kényelmes többséget mutattak, 55–45 körüli eredményekkel. A 18–49 évesek háromnegyede igennel szavazott, de még az idősebbek körében is az igenek voltak többségben. A szavazatok megoszlása nem mutat az ismert társadalmi árkokon átnyúló jelenséget: a városi, fiatalabb női szavazók és a keleti, gazdagabb országrészben élők, továbbá a magasabban iskolázottak

szavaztak nagyobb arányban igennel.

A liberális álláspontot képviselő nagypártok, a teljes média – a szűk katolikus sajtót leszámítva – egységfrontba tömörülve folytatta a szavazók meggyőzését, miközben a közvélemény-kutatások az igenek győzelmét vetítették előre. A Google és a Facebook letiltotta a szavazással kapcsolatos hirdetéseket, az ír törvények ugyanis nem engedik meg, hogy politikai kampányokat külföldről finanszírozzanak. Az alkotmány megváltoztatását ellenző csoportok kifogásolták a lépéseket, arra hivatkozva, hogy kizárják a szabad vita lehetőségét a közösségi média terén. Tény, hogy a médiaóriások lépése inkább a főként amerikai-ír pénzekkel kampányoló alkotmánypárti, életvédő csoportokat sújtotta.

Az ír választók kétharmada a korábbi felmérések szerint valóban valamiféle változást akart. A politikai fősodor pártjai egymásra lícitálva próbálták követni a közvélemény álláspontját. A Sinn Féin és a baloldali kispártok a változtatás mellett álltak ki, hasonlóan a Fine Gael kormánypárt döntő többsége. Nagyon komoly volt a megosztottság a legnagyobb ellenzéki párt, a Fianna Fail körében, melynek képviselői inkább a status quo megtartását preferálták.

A modern Írország progresszív imázsával kampányoló liberális középpártok azonban egyedül nem lettek volna képesek a változást kierőszakolni, ha nincsen Soros György. Nehéz megbecsülni a magyar származású amerikai üzletember által az írországi kampányokra folyósított pénzeket, de kalkulációk alapján a Soros-támogatás különböző akciócsoportok számára évi több mint félmillió dollár nagyságrendű lehet. Soros Open Society Alapítványa koordinálja a masszív élet-ellenes mozgalmakat Írországban és Észak-Írországban is. Az Open Society finanszírozza az Amnesty International Ireland, az Irish Family Planning és az ún. Abortusz Jog Kampány (Abortion Rights Campaign) szervezeteit, hogy azok összehangoltan dolgozzanak a gyermekellenes megmozdulások során. Ezek Soros írországi előretolt ékei az élet-ellenes propagandaműveletekben. Az Amnesty International elismerte, hogy 155 ezer dollárhoz jutott Soros alapítványától. Egy másik bábszervezet, az Irish Family Planning szövetség 150.000 dollárban részesült, míg az Abortusz Jog Kampány nem volt hajlandó közölni a pénz nagyságát.

Az Open Society egyébként az ír sajtóban elismerte, hogy több mint 100 országban vannak jelen azzal a céllal, hogy politikai nyomást gyakoroljanak. Három éves tervük 2019-ig „megállítani és megfordítani a magzati jogok törvényalkotási folyamatának és alkotmányos beillesztésének menetét”. (Az ír alkotmányba

1983-ban került be az a kitétel, mely elismeri a magzat élethez való jogát.) Az írországi Soros-győzelem „hatással lehet más erősen katolikus országokra Európában, mint pl. Lengyelország és a szükséges bizonyítékot biztosíthatja ahhoz, hogy lehetséges a változás, még nagyon konzervatív helyeken is” – írja egy tavaly kiszivárogtatott Open Society-dokumentum. Az anyag összeköti a jelenlegi élet-ellenes írországi kampányt a 2015-ös írországi azonos neműek házassága-referendummal. Úgy érvel, hogy annak kimenetele „fontos lehetőséget biztosított az abortuszkampánnyal való előre haladáshoz”. Soros utóbb már kormányzati köröket is elért, Dublinban a – személyes ügyeit tekintve lesbikus – gyermekügyi miniszter, Katherine Zappone részt vett és együtt tüntetett a szélsőséges liberálisokkal Soros „Menet a Választásért” (March for Choice) címkéjű felvonulásán. Soros több fronton tör előre, s bár arra vonatkozóan nincs nyilvános adat, hogy mennyivel támogatja a cannabis legalizálást célzó akciócsoportokat Írországban, az elmúlt negyedszázad alatt a közel 100 millió dollárnyi erre a célra fordított Soros-támogatás jelentős része maradt a közepes fogyasztónak számító országban. Az ír parlament pedig Soros kottájából játszik, a kábítószer orvosi legalizálása a radikális liberálisok áttörését mutatja ebben a kérdésben. Tágabban érte ezzel a tendenciával függ össze az is, hogy a valaha volt jobb-közép néppárt meleg személyt választott miniszterelnöknek.

Miközben az állam nem tesz lépéseket Soros tevékenysége ellen, a 98%-ban liberális sajtó nem foglalkozik a témával. Kritika szinte kizárólag a törpe kisebbségi, ingyenes katolikus sajtóban jelenik meg. Az állam tevékeny előkészítője a szabályozást feloldó liberális jogi környezetnek. Az ír állam szerint sehol sem szerepel az alkotmányban az, hogy a magzat rendelkezne a megszületett gyermek jogaival, mondván, ha ez így lenne, annak számos kihatása lenne szociális, egészségügyi vagy jogi téren. Az alkotmánynak kizárólag a 40.3.3. pontban tért ki a magzatra, amikor rögzítette annak élethez való jogát, ez a 8. kiegészítés, ami a májusi népszavazás következtében kikerült az alaptörvényből. A katolikus egyház értelemszerűen a pro-life oldalon áll, a püspökök pásztorlevelekben fordultak a papsághoz, az üzeneteket a miséken felolvasták a híveknek. Az érvelések arra irányultak, hogy a magzatnak ugyanolyan joga van az élethez, mint azoknak, akik már megszülettek. Senkinek sem szabad az életében előforduló nehézségeket azáltal megoldania, hogy véget vet egy ártatlan életnek.

Mindez azonban kevésnek bizonyult, s nemcsak a liberálisok és a média túl-

súlya, illetve a külföldi pénzügyi támogatás miatt. Az ír társadalom ugyanis hatalmas változáson ment keresztül a 2008-as válság óta eltelt egy évtized alatt. Már 3 évvel ezelőtt nagyszabású felvonulás és tüntetés volt Dublinban a terhesség-megszakítás legalizálása érdekében. Az évek során az abortusz-pártiak egyes részeredményeket értek el, ennek eredményeképpen némileg enyhült az abszolút tilalom: a terhes nők szabadon utazhattak külföldre és tájékozódhattak más államok abortuszra vonatkozó gyakorlatáról. Írország most tovább mozdult a radikális liberális gyakorlatok irányába. A korábban pregnánsan katolikus országban 2015-ben már a szavazók 62%-a az egyneműek házassága egyenrangúvá tétele mellett voksolt. A terhesség-megszakítás engedélyezése véget vet az úgynevezett „katolikus Írországnak”, a 20. század derekán létrehozott alkotmányos berendezkedésnek.

Paradox módon az segítette a kormánypártot a liberalizáció terén, hogy az emberek nem a politikai csoportokon vezették le a feszültséget, hanem a papokon. A korábbi, Fine Gael vezette néppárti-munkáspárti kormány idejében kimentette a bankokat és a gazdaságot a válságból, így az emberek elégedetlensége és dühé más célpontok irányába fordult. A választók ellenérzései kevésbé érintették a nagypártokat, a vesztesek haragja egyéb társadalmi struktúrák – különösen is az egyház – ellen irányult. A katolikus egyház, sújtva a papi pedofília és a korábbi erős egyházi központosítás visszasságai által, gyakorlatilag teljesen elvesztette tekintélyét. Az emberek, főként a fiatalabb generáció pedig az egyházhoz köthető ügyek (válás, meglegházasság, iskolaszékek, karitás, abortusztilalom, nők szerepe a családban, egyenjogúság) radikális átalakításával keresnek maguknak társadalmi megbékélést. A májusi népszavazás után tömegek nyilatkoztak úgy, hogy „az írek forradalmat csináltak” és a tömegmédiát is előszeretettel fogalmazott a győztesek szája íze szerint.

A kormányzó Fine Gael-t vezető miniszterelnök megerősödött, így a népszavazási hisztéria fenntartásával, a választók folyamatos akcióztatásával elkerülheti, hogy az ellenzék időközi választást csikarjon ki a következő hónapokban. A 20. századi ír állam lebontásának ügye tehát nemcsak modernizációs program a neo-liberális kormánynak, hanem a politikai túlélés egyik lehetséges módja is: minél többször szavazhatnak az írek az úgynevezett progresszióra, annál kevésbé lesz esélye az ellenzéknek felülkerekedni. Ha pedig ennek az ára egy újabb referendum, az alkotmány újabb passzusának eltörlése, az az ír kormányon nem fog múlni.

Kalmár Ferenc: A kisebbségek helyzete Európában

2010 és 2014 között – mint a magyar országgyűlés képviselője – tagja voltam az Európa Tanács parlamenti közgyűlésében (ETPKGY) hazánkat képviselő delegációnak. Egyik fő célom volt – ezt brassói származásom is erősíti – a nemzeti kisebbségek kérdését a politikai napirend témái közé emelni. A jelentés fő célja a kollektív jogok és az autonómia elfogadtatása volt. 2014 áprilisában az ETPKGY bizonyos módosításokkal elfogadta a javasolt határozatot (1985/2014-es határozat), amely a kollektív jogok és az autonómia terén a Gross-jelentéssel együtt ma már referenciának számít. Az említett határozatot az Európai Parlament beemelte egy 2016-ban már elfogadott határozatába, és egy másik, most készülöben is szerepelni fog.

Jelenleg ellentétes folyamatok jellemzik a nemzeti kisebbségvédelmet Európában: egyrészt ebben az évben fogadták el a Hoffmann-jelentést, mely a kisebbségi és regionális nyelvek támogatását szorgalmazza, továbbá az Európai Parlamentben a Csáky Pál képviselő úr által kezdeményezett dokumentum a kormányokat szólítja fel a nemzeti kisebbségek védelmének erősítésére.

Ugyancsak nagy előrelépést jelent a Minority SafePack sikeres aláírás-gyűjtése, amely nagy lehetőségeket rejt magában. Másrészt az tapasztalható, hogy a kormányok a skót, a katalán, az ukrán válságok miatt inkább szűkíteni szeretnék ezeket a jogokat. Kimondva vagy kimondatlanul centrifugális erőnek tekintik a nemzeti kisebbségeket, és inkább ezek integrációját szorgalmazzák a többségi társadalmakba. Az EBESZ kisebbségügyi főbiztosa által a közelmúltban szervezett udinei konferencián is hangzott el ilyen jellegű kijelentés.

Magam azt vallom, hogy egyre sürgetőbb és szükségesebb egy egységes európai dokumentum elfogadása, melynek elveit az EU-tagállamok kötelesek beépíteni saját nemzetpolitikájukba. Sulykolnunk kell, hogy az EU a gyakorlatban is valósítsa meg az Európa Tanácsban (ET) kimunkált alapelveket. Az ET egy standardképző intézmény, gyakorlatilag az európai demokrácia szellemi műhelye. Az EU-nak hasznosítania kellene ezeket a kimunkált alapelveket, és politikai súlyánál fogva meg kellene követelnie tagállamaitól az ET-dokumentumokban foglalt alapelvek betartását.

Felmerül a kérdés: akarja-e az európai nemzetközi közösség a számáranyában kisebbségi sorba juttatott őshonos népcsoportok jogainak kiszélesítését, a jogok védelmét? Be akarja-e tartani az EU saját elveit?

Akarja-e, hogy tagállamai és a közös intézmények valóban felelősek legyenek az alapvető emberi jogokért, amelyek része a nemzeti kisebbségi jog is? Meg akarja-e az EU őrizni az őshonos kisebbségi népcsoportok létét, egzisztenciáját, identitását, amikor a többségi nemzetek létét, egzisztenciáját, identitását a migrációs nyomás alatt feladni látszik?

A normák alkotása az ET normáinak átvételével csak az egyik fontos kérdés, de hasonlóan fontos azok kikényszerítése, alkalmazása, végrehajtása, amiben maga az ET sem jeleskedik. Az ET kisebbségvédelmi keretegyezménye elsődlegesen a személyeket védi, a Regionális és kisebbségi nyelvek chartája az identitás kulcselemét, az anyanyelvet, az Önkormányzati charta a korlátozott öngazgatás politikai, gazdasági, kulturális jogi keretét kínálja. Az EU-nak kézenfekvő lenne ezek átvétele.

Az 1334/2003-as határozat szerinti autonómia megadása a nemzetközi döntéshozók halaszthatatlan kötelessége. Azért is, mert a normák, kötelezők, kötelezettségek be nem tartása miatt a nemzeti kisebbségeket demográfiai, gazdasági, kulturális hanyatlás, következképpen Európát jelentős értékvesztés érte. Vannak vélemények, melyek hangoztatják, hogy a nemzeti kisebbségvédelem továbbra is maradjon nemzetállami hatáskörben. Természetesen el lehet fogadni országspecifikus szabályozást is, de le lehet és le kell fektetni az EU által kinyilvánított, elfogadott, kötelező és kikényszeríthető alapelveket, amelyek a következők lehetnek.

1. A nemzeti kisebbségek ügye nem bel-, hanem európai ügy. A kisebbségvédelem a béke és stabilitás megőrzésének egyik záloga, melynek fontos szerepe van a mai Európában. Európa egyes részein az emberi jogok betartása jól működik, ám a kontinens más részein a kisebbségeket

többnyire nem vagy csak részben védik jogszabályok, így a többség önkényének vannak kiszolgáltatva. A szabályok alacsony hatékonyságúak, ezért az őshonos kisebbségben élő személyek száma jelentősen csökkent. Jelenleg Európában körülbelül 55 millió ember tartozik az őshonos kisebbségekhez, majdnem minden tagállamban található kisebbségi közösség. Nagyon fontos megkülönböztetni az őshonos nemzeti közösségeket a gazdasági bevándorlótól és a migránsoktól. Sajnos vannak tendenciák, melyek a fogalmak összemosására törekednek.

2. Az állampolgárság elválik a nemzeti identitástól. A mindenkori hatalmak elvárták és néhányuk még ma is elvárja, hogy a területükön élő nemzeti közösségek identitása automatikusan kövesse az állampolgárságot. Ebből komoly feszültségek adódnak, melyek Európa békéjét és stabilitását veszélyeztetik. Az EU-tagországokban és az oda csatlakozni kívánókban a többségi státusz nem jelenthet hegemóniát a kisebbség fölött. E tétel legjobb példája sajnos Kárpátalja, ahol egy emberöltő alatt ezen elvárások alapján legalább ötször kellett volna identitást váltani.

3. A nemzeti kisebbségvédelem alapja az identitáshoz való jog. Az identitás fogalma egy széles és fontos fogalom, amely úgy személyekre, mint a közösségekre is vonatkozik, mert kifejezi hovatartozásukat. Az identitáshoz való jog az emberi méltóság védelméből származik, és a nemzeti kisebbségek védelmének alapját képezi. Az identitás megkülönbözteti a közösségeket és azokat az értékeket, amelyekkel egy adott közösség gazdagította az emberiséget.

4. Az identitás védelmének megvalósításához szükségesek úgy az egyéni, mint a kollektív jogok. Egy kisebbség nem csupán a személyek

összességéből áll. E fogalom feltételezi a közösségen belüli kapcsolatok létét is. A sokszor idézett és referenciaként szolgáló Kisebbségvédelmi keretegyezmény, valamint a Regionális és kisebbségi nyelvek chartája többnyire egyéni jogokról beszél. Az általánosan használt, a „nemzeti kisebbségekhez tartozó személyek” kifejezés az egyéni, nem pedig a kollektív jogokra utal. Vannak európai országok, amelyek biztosítják őshonos kisebbségeik számára a kollektív jogokat. Meg kell említenünk a mostanában sokat emlegetett őshonos kisebbségek integrációjának kérdését. Ez a fajta integrációs igény a kollektív jogok biztosítása nélkül biztos utat jelent az asszimiláció felé. Ez viszont feszültséget és biztonsági kockázatot jelenthet. A nyelvi jogok, valamint az anyanyelven való oktatás joga kulcselemei a nemzeti kisebbségvédelemnek, és fontos részét képezik a kollektív jogoknak.

5. Egy tagállam területén élő nemzeti kisebbségek alkotóelemei az adott államnak. A történelem során az államhatárok gyakran változtak, és számos nemzeti közösség kisebbségi státuszba került. Századokon át ugyanazon a területen laktak, ahol kultúrájuk, hagyományaik, vallásuk megtalálhatóak. Ily módon hozzájárultak szülőföldjük fejlődéséhez, gazdagítva az egyetemes európai értékeket, kultúrát, függetlenül attól, hogy mely hatalom uralta a történelem során azokat a területeket. E közösségeket nem kellene kisebbségeknek vagy együtt élő kisebbségeknek nevezni, hanem „nemzeti-segeknek”, amelyek alkotórészei az adott államnak. A nemzetiség mint fogalom azt jelenti, hogy az adott közösség a többségi nemzetétől eltérő nemzetiség, mely az adott állam területén él. Európában sok, de nem minden nemzetiségnek van anyaeurópa.

Jelenleg Európa nagy kihívásokkal néz szembe. Ezeket csak összefogással lehet kezelni: együtt mindannyian sikeresek lehetünk, külön-külön keresve a boldogulást vesztesek. Európa újra a világ jelentős szereplőjévé válhat, ha kontinensünk visszatér a keresztény gyökerekhez, és nemzeti közösségei nem egymással, hanem egymásért lesznek.

A szerző a Külgazdasági és Külügyminisztérium Magyarország szomszédságpolitikájának fejlesztéséért felelős miniszteri biztosa, a KDNP Csongrád megyei elnöke

Pálffy István: Az egyházi tized Írországra

Megtizedelte a pápai látogatás közönségét a liberális ír közvélemény, a média és az uralkodó politika egyházellenes kampánya. Ferenc pápa írországi miséjére mintegy félmillió embert vártak, de jó, ha 150 ezren voltak jelen. A pápai látogatást nagy viták előzték meg, a sajtóban aránytalanul tág teret kaptak a katolikus egyház képviselői által az elmúlt évtizedekben elkövetett visszaélések. A kritikusok szerint az egyház kudarcot vallott abban, hogy tisztázza ezeket és a felelősségre vonás sem történt meg. Az ír főpapság nem találta meg a választ ezekre a támadásokra. Az egyház marginális szerepet játszik, a 2016-os népszámlálás pedig adatai azt mutatják, hogy az ír katolikusok száma 2011-hez képest közel 4%-kal csökkent, és 1961 óta először abszolút számokban mérve is kevesebben vannak.

Ferenc pápa augusztus végén látogatott el Írországra, a Családok Világtalálkozója kapcsán. Az előző pápai látogatás II. János Pálé volt 1979 szeptemberében, amely akkor mély nyomot hagyott az ír lakosságban. A dublini Phoenix Parkban tartott egyházi misén annak idején 1,25 millióan imádkoztak. Ferenc pápa mostani útja mindössze másfél naposra sikeredett, és Dublinon kívül

csak a legismertebb zarándokhelyre, a nyugati részeken lévő Knock-ba látogatott el, egy rövid időre. A fővárosban két nagyrendezvényen volt jelen.

Ferenc pápa egy teljesen más Írországra érkezett, mint János Pál 1979-ben. Az állam és a katolikus egyház akkori összefonódása mára megszűnt, az egyházi befolyást az állam radikálisan visszaszorítja, bár az oktatásban még jelen van a papság. A szülőket azonban folyamatos egyházellenes kampány nyomása alatt tartja a fősodrású politika, a média és a véleményvezérek. Tény, hogy a 70-es években még szegénységgel, tömeges kivándorlással és az észak-ír konfliktussal küzdő országot mára egy individualista, a múlt konfliktusain túllépő, merkantilista szellemű bevándorlóország váltotta fel. Az ír társadalom gondolkodásmódja jelentős mértékben liberális irányba tolódott el, mint ahogyan azt az egyneműek házasságáról és a terhesség-megszakítás liberalizálásáról szóló népszavazások eredménye is mutatja.

Ezzel egyidőben a katolikus egyház egyre nagyobb nyomás alá került, különösen a 90-es évektől, amikor lassan fény derült az egyházi személyek által elkövetett visszaélésekre. Ha ezek szá-

ma csekély is, nagy port kavarnak, az ír sajtó az ügyeket folyamatosan napirenden tartja, az áldozatok hatalmas médiafelületet kapnak történeteik elmondására. Az egyházellenességet táplálja az LMBTQ-mozgalom erősödése vagy a nők társadalmi szerepének átértékelése. Mindez a katolikus egyház defenzívába szorulását eredményezte olyannyira, hogy a terhesség-megszakításról szóló kampányban nem is hallatta szavát, attól tartva, hogy az inkább kontraproduktív lenne.

Ferenc pápa érkezése előtt az egyház elleni támadások egyértelműen fokozódtak a sajtóban. Nagy teret kapott a pennsylvaniai papság visszaéléseiről készült jelentés, a chilei püspökök lemondása vagy az ausztráliai egyház tagjai ellen indított vizsgálat. Az ezekre válaszul született pápai levelet az ír civil szervezetek heves kritikával illették. A hangulatkeltésbe bekapcsolódott a kormány is, az ír miniszterelnök-helyettes saját példájával illusztrálta, hogy számos katolikus hívő kapcsolata az egyházzal kárt szenvedett az elkövetett visszaélések és az esetek eltussolására irányuló kísérletek miatt. Leo Varadkar miniszterelnök, aki maga is az azonos neműek lobbijának tagja, hasonlóan nyilatkozott: szerinte sok hívő katolikus kizárva érzi magát az egyházból, mint például az elváltak vagy az eltérő szexuális identitásúak. Növelte az egyházra nehezedő nyomást, mondván: sokkal többet kell tennie az elkövetett visszaélések tisztázásáért.

Persze az ír katolikus egyház már történelmileg is nehéz helyzetből indult. Az ír függetlenség kivívását követően (1922) jelentős alkotmányos és társadalmi hatalomra tett szert. Befolyása miatt a két nagy politikai párt arra kényszerült, hogy nagymértékben építsen rá. Ez az összefonódás rendkívüli következményekkel járt az emberek számára, hiszen az egyház gyakorlatilag szabad kezét kapott a helyi közösségek ellenőrzésére. Tevékenysége során támaszkodhatott az íreknek az egyház képviselővel szembeni bizalmára, az emberek mély hitére, figyelembe kellett vegye a népszegénységét és nem utolsó sorban az alacsony képzettséget és a társadalom zártságát. A helyi pap, szerzetes, apáca gyakran az egyedüli viszonyítási pont volt, elvárásainak mindenki igyekezett megfelelni. A szigorú erkölcsi normarendszer követését ráadásul nemcsak az egyház várta el, de a hívők is egymástól.

A pápát fogadó Varadkar miniszterelnök sem kerülte meg a történelmi problémát: szerinte az egyház mind a mai napig fontos feladatokat lát el az oktatás téren, valamint a szociálisan rászorulóknak megsegítésében. A kormányfő felidézte, hogy Írországra egészen a 1950-es évekig nem létezett oktatási vagy egészségügyi minisztérium –

egyszerűen nem volt szükség rájuk, az egyház elvégezte a tanítás és a gyógyítás feladatát. Persze sietett felidézni az egyház történetének „sötét oldalát”, ami szerinte sokak számára fájdalmat és szenvedést okozott, szégyent hozva az ír államra, társadalomra és a katolikus egyházra egyaránt. Varadkar keményen beszélt: azokkal szemben, akik gyermekeket bántalmaznak vagy elnézik a bántalmazást, zéró toleranciát kell alkalmazni. Kérte a pápát, hogy hivatala és befolyása révén segítsen e célok elérésében. Kitért arra is, hogy Írországra a 21. századra egy teljesen más ország lett, mint amilyen a múltban volt. Sok a bevándorló, a nem-katolikus hívő, és a családnak nem csak a hagyományos formája létezik. Kérte „az iskolákban a sokszínűség megvalósítását és az állami finanszírozású kórházak civil és tudományos ethosszal való átszövését” – akármit is jelentsen ez.

Így aztán Írországra ambivalens fogadtatásban részesítette a pápát. Nyilvános megjelenései a Családok Világtalálkozója eseményein tömegeket vonzottak, mondanivalóját figyelemmel kísérték, legyen az a családi éltre vonatkozó tanítás vagy az írországi katolikus egyház által elkövetett visszaélésekre adott állásfoglalás. Ferenc pápa végül a központi szentmisén bocsánatot kért az egyházi hatalommal való visszaéléseért, a szexuális bűncselekményekért és az egyházi vezetők hallgatásáért, és találkozott a visszaélések áldozataival is. Felkeresett egy bizonyos Marie Collins-t is, aki gyermekként a 60-as években szexuális bűncselekmények elszenvedője volt. Collins azért harcol, hogy a Vatikánban hozzanak létre egy bíróságot azon püspökök felelősségre vonására, akik eltusolták a visszaéléseket. A pápa a találkozó során visszautasította ezt a kérést, arra hivatkozva, hogy a létező struktúrák biztosítják a felelősségre vonást.

Ferenc végül eljutott oda is, ahova indult, a Családok Világtalálkozója. Igyekezett, hogy személyesen beszéljen velük, gyerekekkel és fiatal párokkal, hogy kiemelje a család szerepét a társadalom életében és a gyermekek fejlődésében. A dublini Szent Mária-székesegyházban mondott beszédében a házasság szépségére, nehézségeire és kockázataira tért ki. A Croke Park stadionban 80 ezer ember előtt a szociális média veszélyeiről beszélt, melyek tönkreteszhetik az emberek közötti valódi kapcsolatokat. Ferenc pápa szerint a technológia ugyan összehoz, de óvatosan kell használni, mivel bezárhatja az embert egy virtuális valóságba és elszigetelheti társaitól. A knocki szentélynél, Írországra legismertebb zarándokhelyén ezúttal 40 ezer ember – szemben a 40 évvel ezelőtti negyedmillióval – várta a pápát, a Phoenix Parkban celebrált nagymisén pedig mintegy 150 ezren

A KDNP Protestáns Műhely története

25 év a magyar kereszténydemokrácia szolgálatában

Meghívó

Szeretettel hívjuk és várjuk a KDNP Protestáns Műhely 25 éves évfordulójára, az alkalomhoz kapcsolódó plakettek átadására. Emlékezzünk együtt a közösen megtett útra!

Az emléklaketteket Dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes adja át.

Időpont:

2018. október 13. (szombat), 17 óra

Helyszín:

Budapest-Fasori Evangélikus Gimnázium díszterme
1071 Bp., Városligeti fasor 17-21.

Kérjük, a részvételi szándékát szeptember 30-ig jelezze az alábbi címen: birkasantal@hotmail.com

vett részt. Ennek a számnak azért van jelentősége, mert oda állítólag félmillió embert vártak. De sok tízezer ember hallgatható az egyházellenes lobbik és a liberális szószólók felhívására, akik arra buzdították az embereket, hogy regisztráljanak a misére, aztán meg dobják el a jegyüket és maradjanak otthon. A szervezők sem különösebben segítettek elő a részvételt, minimum 8 kilométert kellett gyalogolniuk a híveknek a kijelölt parkolókból oda és vissza.

Ferenc pápa számára láthatóan fontos volt, hogy kifejtse álláspontját az egyház által Írországban elkövetett visszaélésekről. A témát legrészletesebben a Phoenix Parkban tartott misén vetette fel. Többszörösen kért bocsánatot a hatalommal való visszaéléseért és a szexuális bűncselekményekért, amit az egyház felelősségteljes pozícióban lévő képviselői követtek el. Számos fiatal férfi és nő fizikai kizsákmányolása hosszú időn keresztül több egyházi intézményben megtörtént, s még ha a számuk a világban elkövetett ilyen bűncselekményekhez képest elenyésző, akkor sem relativizálható. Az egyház ezekben az időkben nem mutatott semmiféle könyörületet az áldozatok iránt, és nem próbált fényt deríteni az igazságra – mondta Ferenc. Végül a pápa bocsánatot kért azon időkért is, amikor az egyedülálló anyáknak azt mondták, hogy halálos bünt követnek el, ha keresni próbálják a tőlük elvett gyermeküket.

A szentmisével egyidőben egy kb. 5 ezer fős tüntetés zajlott Dublinban. A résztvevők ily módon kívánták kifejezni szolidaritásukat az egyházi személyek által elkövetett cselekmények áldozataival. Tuam városában pedig gyertyás virrasztást szerveztek az egykori anya- és gyermekotthon helyszínén, ahol 2014-ben közel 800 magzat, csecsemő és kisgyerek tömegsírba temetett földi maradványait hozták felszínre. Katherine Zappone gyermek- és ifjúsági miniszter, nem mellesleg a meleglobbi oszlopos tagja, ez utóbbi ügy kapcsán egy levelet adott át a pápának, melyben kéri, hogy az egyház – felelőségére való tekintettel – járuljon hozzá a helyszín teljes feltárásának és egy méltó emlékhely létesítésének költségeihez. A Szentatya tehát kapott hideget, meleget Írországban. Intézkedéseit most Rómában kell megfontolnia. Nekünk, magyaroknak pedig egy tanulsága már van a találkozónak: a statisztikák szerint a Családok Világtalálkozója összesen 27 magyarországi személyt regisztrált, ami összehasonlításban sajnos nagyon alacsony szám. Érdemes megvizsgálni annak lehetőségét, hogy miképpen lehetne a magyar családokat anyagilag támogatni egy ilyen világeseményre való kiutazásban.

A szerző Magyarország dublini nagykövete, a Kereszténydemokrata Néppárt volt országgyűlési képviselője

Surján László: Ferenc pápa a migránsokról

Ferenc pápa sajtótájékoztatóján, Írországból hazajövet, szó esett a migrációról is. A baloldal többnyire ki akarja sajájtítani a pápát mint a bevándorlás abszolút hívét. Ez a megosztott magyar társadalomban pápaellenessé teszi azokat, akik erre hajlamosak. A közösségi médiában számtalan példa mutatja, hogy milyen erős indulatok élnek az emberekben. Az elfogultsággal nehéz mit kezdeni. Nem az ő meggyőzésük céljából, hanem azért idézek a pápa gondolataiból, hogy azoknak, akik a szívük mélyén hisznek a pápának, legyen érvük. Ferenc pápa ugyanis reálisan gondolkodik. Kiindulópontja nem lehet más, mint ami: segíteni a bajban lévőkön. Segíteni, de hogyan? Tessék megfigyelni a szavait:

„A migránsok befogadása ősi dolog. A Második törvénykönyvben, a parancsolatok között ezt a parancsot is megtaláljuk: befogadni a migránst, »az idegent«. Ősi dolog, amely ott van az isteni kinyilatkoztatás szellemiségében és a kereszténység szellemiségében is. Erkölcsei alapelve. Nem »ahogy esik, úgy puffan« befogadásról, hanem ésszerű befogadásról van

szó. És ez egész Európára érvényes. Mikor vettem észre, hogy milyennek kell lennie ennek az ésszerű befogadásnak? Amikor a merénylet történt Zaventemben (Belgiumban): a fiatalok, a harcosok, akik a merényletet elkövetették, belgák voltak, de nem integráltak, hanem gettósodott bevándorlók gyermekei. Vagyis befogadták őket az országba, de aztán magukra hagyták őket, és ők gettóba zárkóztak, nem integrálódtak. Korábban beszéltem az okosság erényéről, amely a kormányzó emberek erénye, és arról is beszéltem, hogy a népeknek megfontoltnak kell lenniük a számot és lehetőséget illetően: az a nép, amely be tudna ugyan fogadni, de nem tudna integrálni, jobb, ha nem fogad be. Tehát felmerül a megfontoltság kérdése. És azt hiszem, ma ez a párbeszéd érzékeny pontja az Európai Unióban. Tovább kell erről beszélni: található megoldások...”

Az említett okosság voltaképp a helyes arány kérdése. A befogadás csak részben anyagi kérdés. Nagy súllyal esik latba, hogy a bevándorlók szét tudnak-e, szét akarnak-e oszlan a befogadó társadalomban, vagy a céljuk

éppen az egy tömbben maradás. Ha kevesen vannak, értelemszerűen nem alakulhatnak ki a „gettók”. Tömeges bevándorlás viszont szükségképp vezet a gettósodáshoz, és szinte eleve lehetetlenné teszi az integrálódást. Az ő oldalukról nézve jogos igény, hogy egy tömbben akarnak maradni, de a befogadó ország részéről is jogos, hogy az ebből fakadó párhuzamos társadalomépítést ellenzi. Ezért az értelmes megoldás csak az lehet, hogy a gazdag Európa vigyen elegendő pénzt és tudást a probléma keletkezési helyére, hogy a bevándorlásra készítő okok megszűnjenek. Ha ez a folyamat elindul, akkor a rosszindulatú betelepülők, a terroristák ellen már könnyebb lesz a törvény szigorával fellépni.

Ezek alapján egyértelmű, a magyar migrációs politika nem ellentétes, hanem éppen összhangban áll Ferenc pápa elgondolásával.

A szerző az Európai Parlament volt alelnöke, a KDNP tiszteletbeli elnöke

Azbej Tristan: Amerikai kitüntetés kormányunknak – minden magyar büszke lehet rá

A néhai Ronald Reagan elnök ösztökélésére 1988-ban megalakult Biztonságpolitikai Központ (CSP) nevű amerikai elemzőintézet egy díszvacsora keretében a Kereszt Népe díjat adta át Washingtonban a magyar kormányt az eseményen képviselő Azbej Tristannak, aki immár államtitkárként segíti az üldözött keresztények ügyét. A díszvacsora vendégei hangos nemtetszésüknek adtak hangot amiatt, hogy az Európai Parlament elfogadta a Sargentini-jelentést és hosszas tapssal fejezték ki elismerésüket Magyarország iránt, amikor az államtitkár arról beszélt: a jelentés összeállításának és elfogadásának valódi oka az, hogy Magyarország nem hajlandó a tömeges illegális bevándorlás előtt megnyitni határait. Azbej Tristan blogoldalán a következőképpen számolt be az örvendetes hírről.

Nem sokkal azután, hogy Strasbourgon koncepció eljárásban ítélték el hazánkat, Washingtonban két konzervatív, zsidó-keresztény elvű szervezet a „Kereszt népe” címmel tüntette ki Magyarországot.

Az alábbiakban a kitüntetés laudációjának leirata olvasható, amelyet érdemes minden magyar embernek megismernie, és amelyre méltán lehet büszke minden magyar ember.

„A Center for Security Policy, a Save the Persecuted Christians Coalition nevében nagy örömmel adja át a »Kereszt Népe« díjat Magyarországi Kormányának.

Ez a díj elismeri Magyarországot fáradhatatlan és bátor munkáját, amelyet Jézus Krisztus azon 215 millió követőjéért végez, akiknek súlyos mértékű erőszakot és egyéb emberi jogi visszaéléseket kell elviselniük hitükért.

Magyarország volt: az első ország, amely hivatalos fellépéssel vette vé-

Azbej Tristan, a Miniszterelnökség üldözött keresztények megsegítéséért felelős államtitkára (balra) szeptember 21-én vette át kinevezési okmányát Áder János köztársasági elnöktől a Sándor-palotában

delmébe az Iszlám Állam keze által erőszakos népirtás áldozatául eső keresztényeket; az első ország, amely kormányzati egységet hozott létre az üldözött keresztények megsegítéséért; az első ország, amely állami konfe-

renciát szervezett a keresztényüldözés globális jelenségéről; az első ország, amely több millió dolláros támogatásával tette lehetővé, hogy Irakba hazatérhessenek és megkezdhessék az újjáépítést az ISIS népirtásának túlélői.”

Semjén Zsolt nyitotta meg az Országos Vadásznapot Putnokon

Szeptember 8-án Putnokra várták azokat, akik érdeklődnek a vadászat nemes és szép hagyományai és jelene iránt. Az Országos Vadásznapi fővédnöke Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, az Országos Magyar Vadászati Védegylet elnöke, Nagy István agrárminiszter és Jámbor László, az Országos Magyar Vadászkamara elnöke volt.

A főzőcsapatok regisztrálása és a térzene után délelőtt 10 órakor kezdődött a hivatalos ünnepség. Lovasfogattal érkezett a terítéken levő szarvasbika, huszárok kísérték a menetet, s felvonultatják a 19 vadászkamara zászlóit, melyeket 20 Diana-vadászhölgy követett.

Délután solymász-, vadászkutya-, lovasíjász-, állathang- és szarvasbögés-bemutató, majd vadászati és trófeakiállítás következett.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a Magyar Országos Vadászati Védegylet elnöke és Károlyi József, a 2021-es Vadászati Világkiállítás miniszteri biztosa

A 90 éves Boross Pétert köszöntötték a kormányülésen

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes is kifejezte jókívánságait a kilencvenéves Boross Péternek, az egykori MDF–KDNP–kisgazda-kormány miniszterelnökének (1993-94), akit az Orbán-kormány augusztus 29-ei ülésén köszöntöttek.

Soltész Miklós: „A nemzetért, a kereszténységért mi is harcolni fogunk”

Felavatták Mindszenty József szobrát Máriaapócs főterén

A kisboldogasszony napi búcsúkkal egyidejűleg megtartott ünnepségen Soltész Miklós (képközlő balról a harmadik), a Miniszterelnökség egyházi, nemzetiségi kapcsolatokért és az üldözött keresztények megsegítéséért felelős államtitkára beszédében úgy fogalmazott: Mindszenty plébánosként és püspöki megbízottként olyan ember volt, aki – a keresztény közösségek és az egyház szentjeihez, példaképeihez hasonlóan – segített eligazodni a krisztusi úton és példát adott egyes élethelyzetekben.

Bíró Lajos szobrászművész alkotása előtt az államtitkár úgy fogalmazott, a bíboros templomokat, iskolákat, plébániákat épített, védte az üldözött embereket

és az egyházat, felemelte szavát a második világháború vége felé Magyarországon is felerősödő zsidóüldözéssel, a rendek és iskolák bezárásával szemben, amit a hívőknek is el kellett szenvedniük. Mindezért cserébe a nyilasok és a kommunisták kínzását, illetve börtöneit kapta – emlékeztetett a kormánypárti politikus. Soltész Miklós felidézte a Mindszentyről a bíróság elé állítása után 1949 februárjában, a Szabad Népből megjelent lejáró újságcikket. Mint mondta, megdöbbentőek Vásárhelyi Miklós újságíró vádjai, de a bíboros a rágalomokra, a meghurcoltatás kínjaira, a megaláztatás fájdalmaira, a börtönben elszenvedett gyötrelmekre, illetve az

egyházát ért támadásokra sohasem gyűlölettel válaszolt.

„Nem a gyűlöletet, hanem a szeretetet hirdetem. A gyűlölet látványa egy évtizede előntötte a világot, úgyhogy fuldoklunk benne ma is. Mi azonban Krisztus és az egyház szeretetét közvetítjük mindenkor, ma is” – idézte a bíboros, hercegprímás szavait a Kereszténydemokrata Néppárt alelnöke. Soltész Miklós beszédében hangsúlyozta, jó lenne ma is megszakítani „a gyűlölet fonalát”.

„Jó lenne, ha a liberális világ, Vásárhelyi Miklós utódai, a Sargentinek és Cohn-Bendit-ek meg a velük egyívású, szóban demokraták, elveikben toleránsak, de tetteikben gyűlölködők kereszténységet, magyarságot, nemzetet megvető és gyűlölő társaságok, politikusok észrevennék, hogy ezzel nem érnek cél” – jelentette ki Soltész Miklós, majd hozzátette: a keresztények megbocsátanak minden gaztettükért, de „a nemzetért, a kereszténységért mi is harcolni fogunk az elkövetkezendő években is”.

Habsburg-Lotharingiai Mihály (a kép jobb oldalán), a Mindszenty Alapítvány elnöke arról beszélt, az emlékművek fontos állomások a hercegprímás boldoggá avatásához vezető úton, amelynek végén – a remények szerint még év vége előtt – Ferenc pápa elrendelheti az erről szóló dekrétum kiadását. Mindszenty József bíboros boldoggá avatási pere 1994-ben kezdődött, és jelenleg is folyamatban van a Vatikánban. Emlékeztetett, halá-

lakor, 1975-ben, nem szólalhatott meg érte a lélekharang, csak a legminimálisabb híradás szerepelt róla az egyházi és világi sajtóban. A rendszerváltásig nem mondhattak érte nyilvánosan meghirdetett gyászmisét sem, halála után azonban nem sokkal előbb külföldön, 1989 után pedig már Magyarországon is szobrokkal, emlékművekkel, róla elnevezett utcákkal és intézményekkel tisztelgett emléke előtt.

Ezek a Mindszenty-tisztelet maradványai és értékes jelei, tanúskodnak arról, hogy a bíborosnak világi és egyházi a részről is élő emléke, tisztelete van, élet-szentségének híre a magyar egyházban páratlan és töretlen, nem fogyatkozott, hanem egyre gazdagodott az idő múlásával – fogalmazott a főherceg.

Az ünnepségen Mindszenty József számos tisztelője megjelent, köztük közéleti szereplők, az egyházak képviselői – mint Palánki Ferenc, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye püspöke (a képen a szobor mellett, pásztorbottal) és Kocsis Fülöp görög katolikus érsek-metropolita (a szobor ellenkező oldalán), politikusok, az említettek túl például Simon Miklós (Fidesz), a választókerület egyéni országgyűlési képviselője és Seszták Oszkár, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Közgyűlés kereszténydemokrata elnöke, valamint Kiss András, a megyei közgyűlés KDNP-s képviselője is (a kép bal oldalán).